

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1150/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 691/13 од 29.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 259/15 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 691/13 од 29.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 259/15 од 15.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 691/13 од 29.04.2015. године, окривљени Н.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом на основу одредби чланова 297. став 5. и 86. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања путничким моторним возилом "Б" категорије у трајању од пет месеци која ће се извршити након правноснажности пресуде од стране надлежних органа. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 217.843,00 динара, да оштећеном М.Ј. на име трошкова поступка плати износ од 253.500,00 динара, а да оштећеном С.П. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 207.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени М.Ј. и С.П. упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП према окривљеном М.Ј. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ због наступања апсолутне застарелости

кривичног гоњења и одлучено је да трошкове кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 259/15 од 15.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, адвоката Б.Б. и пресуда Основног суда у Крушевцу К 691/13 од 29.04.2015. године у осуђујућем делу који се односи на окривљеног Н.С. је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.С., адвокат О.Г., због повреде одредби чланова 419. став 2, 439. тачка 1, 440. и 423. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде или пак да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење, односно одлучивање или пак да исте преиначи без стављања конкретног предлога суду у погледу преиначења правноснажне пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредби члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.Г. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Н.С., као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему не указује због чега сматра да је повређен кривични закон у питању у погледу околности да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, а из образложења захтева и навода да се налаз и мишљење Комисије вештака Саобраћајног института у Београду не може прихватити јер је исти оспорен анализом стручног сарадника одбране окривљеног Н.С., Д.Б., те да је било неопходно тачније прецизно утврдити чињенично стање везано за место контакта и положај возила у тренутку контакта како би било могуће да се наведеном компјутерском програму задају тачни улазни параметри, као и да је овај налаз и мишљење Саобраћајног института у Београду противречан налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке З.С., због чега је суд био дужан да изда наредбу за поновљено вештачење - супер вештачење треће установе која је и била

предложена на главном претресу, те да суд није на правилан начин ценио како одбрану окривљеног тако и исказе саслушаних сведока, по налажењу Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописије разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредби чланова 419. став 2, 440. и 423. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.Г. оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.